

İNSANLIK ÖLMEDİ

Yazan: Ramazan Turgut - 26 Eylül 2010

Beklenmedik bir davranış karşısında; zorunlu olmadığı halde özveride bulunan insanlığa yönelik bir cümle kurarız : "Demek insanlık ölmemiş."

"Yayın çıkarabilecek parayı bulmak için satmaya çalıştığımız motosikletimizi tersanede çalışan arkadaşımıza ödünç vermiştik. Bir kaza sonucunda motor, Çimender Tersanesi'nde vincin altında kalarak ezildi. Tersanenin sahibi olan ve önceden hiç tanımadığımız Erhan Bey, motoru yayın çıkarmak için satmaya çalıştığımızı öğrenince, hasarı tazmin etmek için motorun piyasa değerinin üzerinde bir parayı kendi rızasıyla ödedi.

Kendisine iki açıdan teşekkür ediyorum. Birincisi yaptığı fazla ödeme için, ikincisi ve daha önemlisi, bu kitabın tezlerinden biri olan, insanlığın ölmediğine güzel bir örnek oluşturduğu için..."

Yukarıdaki satırları Emine ENGİN'in "Kapitalizm İnsanlığı Barbarlığa Sürüklerken Hangi Allah'a inanıyorsunuz?" adlı kitabından aldım.

Enver Gökçe'yi tanımaya, tanıtmaya yönelik çalışırken, telefon edip bilgi veren, yazı gönderip destek veren, kitap gönderip çalışmanın boyutunu büyütmeye katkıda bulunan, özel sayı ve özel dosya hazırlayan dergiler; kapsamlı "Anma" etkinliği düzenleyen, Enver Gökçe'nin köyünde onun adına müze açan, ölüm yıldönümünde mezarına uğrayan dostlar "insanlığın ölmediğini, asla ölmeyeceğini" gösterdiler.

Taşova'ya 1997 Eylül sonlarında geldim. İyi çalışan bir Eğitim-Sen Temsilciliği, kolayca toplanabilen bir ilerici-demokrat kesim vardı. Susurluk olayı sonrası başlayan "Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık" eylemi sürmekteydi. Ekim ayında okullar açıldı. Sendikada her gün buluşuyorduk. Kısa sürede, sendika binasındaki buluşmaları "gündemli" toplantıları da katarak daha anlamlı bir duruma getirdik. Bir "Etkinlik Günleri" listesi oluşturduk. Sendikacılar, aydınlar, yazar ve şairler, önemli gün ve hafta etkinlikleri gibi konu başlıkları belirledik. Sözelimi, 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü Kutlaması, İlhan Erdost'u Anma Toplantısı, Ruhi Su'yu Anma Etkinliği, Enver Gökçe Bizlerle, Nazım Hikmet'i Anma Günü, 17 Nisan Köy Enstitüleri'nin Kuruluşu ve Taşovalı Köy Enstitüsü Mezunu Öğretmenlerimizle Tanışma Etkinliği akla ilk gelenlerdir. Geniş katılımlı "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", Yeni Üyelerle Tanışma Yemeği gibi etkinliklerimiz, düzeyi yükseltmişti.

Bu çalışmalarımıza katkıda bulunan, destek veren arkadaşlardan biri de İlhan ARDUÇ idi: Arduçlar Ticaret olarak her zaman çalışmalarımıza destek vermiştir. Enver GÖKÇE Etkinliği sonrası benimle özel olarak konuşmak istedi. Oturup konuştuk. Enver GÖKÇE konusundaki hazırlıklarımı öğrenince, kitabın çıkmasına destek vereceğini söyledi. Ben de teşekkür edip bir öneride bulundum. Dost başlıklı şiirin bir bölümü alınacak, üst tarafına da Enver GÖKÇE'nin fotoğrafı konacak, çerçevelenip dağıtılacak... Dernekler, asmak isteyen partiler, işyerleri, kişiler, özellikle kahvehaneler ile ilgili bir çalışma yapılırsa, Enver GÖKÇE'nin tanınip anlaşılmasına katkımız olur. İlhan ARDUÇ, masrafları üstlendi. Şiirin içinde "Biz olmasak Taşova'nın tütün, Kütahya'nın çinisi..." dizesinin de bulunduğu bölüm çoğaltıldı ve dağıtıldı.

Bu çalışma, daha sonraki etkinliğimize de yararlı oldu. Ölümünün yirminci yılında düzenlediğimiz etkinliğe katılım çok iyiydi. 21 Kasım 2001 tarihli EVRENSEL'de haber olarak çıktı. O

etkinlikten kalan fotoğraflar ve ses bandı benim için çok değerlidir. Enver GÖKÇE'nin sevdiği türkülerini önceden hazırladık. Bestelenen şiirlerine çalıştık. Güzel bir etkinlikti.

Sonraki yıllarda TEKEL çevresinde özelleştirme girişimleri yaygınlaşınca, gerek Taşova Yaprak Tütün İşleme fabrikası işçileri, gerek Tütün Üreticisi Köylüler, gerekse Yeni Taşova Gazetesi yazarları Enver GÖKÇE'nin bu şiirinden alıntılar yaptılar.

İlhan ARDUÇ'a Enver GÖKÇE Müzesi'ni anlattım. "Görmeye gidelim. Hemen bir minibüs turalım. Masrafları karşılarım." demişti. 2002 seçimlerinde önce CHP **Esençay Kasabası** Belediye Başkanı adayı olarak duyuruldu. Daha sonra CHP başka bir aday gösterdi. İlhan ARDUÇ AKP' den aday olduğunu duyurdu. O süreci fazla bilmiyorum. Sonuçta Esençay Belediye Başkanı oldu. Fakat Enver GÖKÇE konusundaki desteği hep sürdü. Dergilerin özel sayısı ya da dosyalar ilgisini çekmişti. Kitabımın çıkmasını da hep destekledi. "Yahu yıllardır çıkaramadın kitabı. Taşova'da tütün kalmadı, TEKEL kapandı, tarih oldu... Henüz kitap yok!" derdi.

Ne yazık ki İlhan ARDUÇ'u anlaşılabilir bir şekilde yitirdik. Bir cinayet... Mahkeme sürüyor...

Sözünü ettiğim Enver GÖKÇE'nin çerçevesi fotoğrafının dağıtımını yaptığımız günlerdi. Arduçlar Ticaret'te konuşuyorduk. İlhan'ın babası Ömer Amca : "Hoca, bu işte senin ne çıkarın var?" dedi. Ben de; "Enver GÖKÇE çıkarı için çalışmadı. Biz de onunla ilgili çalışmaları çıkarımız için değil, insanlık için yapıyoruz." dedim.

Ömer Amca kısa bir kahkaha attıktan sonra :

– Yani siz insanlık ölmedi diyorsunuz. Yapın bakalım. Fakat işiniz çok zor.

Günümüzde çıkarsız bir adım atılmıyor. Biraz da çıkarınızı düşünseniz iyi olur.

Ömer Amca şu anda ağır hasta. Ona sağlıklar dilerim. İlhan'ı da saygıyla anıyorum.

İnsanlığın ölmediğini gösterenlere; insanlığın ölmemesi için çıkarsız-pazarlıksız çalışanlara; insanlığın ölmeyeceğine inanıp insanlık değerlerine sahip çıkan, bu yönde emek harcayan insanlara bir selam olsun.

2010 baskısı 9. sınıf Türk Edebiyatı ders kitabında Enver GÖKÇE'nin "NE FAYDA" başlıklı şiirini görmek beni çok sevindirdi.

Hoş ve esen kalınız.

Yorum Ekle